



ת"ד 1192/09/19 - מדינת ישראל נגד חנן אריאל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 1192-09-19 מדינת ישראל נ' אריאל

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	חנן אריאל

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות לו כמפורט בכתב האישום.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף. מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני. כמצוות החוק, מתחם העונש ההולם לעבירות אלו בהתאם להוראות החיקוק הינו פסילה בפועל החל מ-3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות, לאינטרס החברתי ולעובדה כי נהג הרכב המעורב נחבל חבלה של ממש בדמות שבר באף, אמנם לא נזקק להתערבות ניתוחית אולם טענה כי סבל מכאבים. עוד טענה כי הנאשם לא נפסל מנהלית וביקשה להעדיף את האינטרס הציבורי על פני האישי ועתרה לפסילת המינימום, פסילה על תנאי וקנס.

הנאשם ביקש להתחשב במצבו האישי של הנאשם, בהיותו בן 62, נשוי ואב ל-6 ילדים העובד בחקלאות, הפנה לעברו התעבורתי המקל, לעובדה כי מדובר בנהג זהיר, שאף לא נפסל רישיונו מנהלית, הפנה לעובדה כי הנאשם לקח אחריות והודה בהזדמנות הראשונה, הפנה לרף התחתון של החבלה וביקש שלא להשית פסילה בפועל על הנאשם.

המדובר בנאשם נורמטיבי, האוחז ברישיון נהיגה משנת 1976, לחובתו 10 הרשעות קודמות, אחרונה משנת 2015 ולפניה משנת 2013 והן ההרשעות האחרונות בעשור האחרון. המדובר בנהג וותיק, אשר זהו לו הכשל הראשון מסוגו. עברו התעבורתי מקל וניכר כי התנהלותו בדרכים תקינה.

כעולה מכתב האישום, הוראת חיקוק מספר 4, אשר יוחסה לנאשם, טומנת בחובה פסילת רישיון הנהיגה לתקופה שלא תפחת מ-3 חודשים וזאת בנוסף לכל עונש אחר. אולם, חובת הפסילה שקבע המחוקק אינה חובה מוחלטת ויש שיקול



דעת לבית המשפט במקרים מיוחדים ובהתקיים נסיבות מיוחדות שלא להורות על פסילת רישיון נהיגה בפועל.

עיון בתעודה הרפואית מעלה כי הנפגע סבל משבר באף אשר התאחה ללא התערבות ניתוחית.

ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשם 3 חודשי פסילה בפועל ויתר הרכיבים. יחד עם זאת עולה, כי המאשימה עצמה בחרה שלא לפסול את הנאשם פסילה מנהלית סמוך לקרות התאונה, משמע, אף היא חשבה כי לא נשקפת מסוכנות מהמשך נהיגתו של נאשם זה סמוך לקרות התאונה.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי לזקוף לזכותו גם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

בנסיבות מקרה זה, מצאתי גם מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובעובדה כי התאונה נגרמה עקב חוסר זהירותו של הנאשם, כעולה מעובדות כתב האישום.

אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות ענישה מאוזנת ברף התחתון. התרשמתי כי מקרה זה אינו מאפיין את התנהלות הנאשם בדרכים וכי מדובר למעשה במעידה חד פעמית עבורו.

לאור מכלול הנימוקים לעיל, החלטתי לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש, לאזן בין רכיבי הענישה בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה וגם לאור התקופה בה אנו מצויים, לא מצאתי מקום לקטוע יתר על המידה את התנהלותו היומיומית של הנאשם בטיפול במשפחתו.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את אופי החבלה והטיפול בה, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי המקל, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 21 ימי פסילה בפועל.

עמוד 2



הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 2/5/21 ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות ביהמ"ש עד למועד זה בשעה 12:00.

2. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים, בגין העבירות המנויות בתוספת הראשונה והשנייה לחוק.

2. קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם בתוך 90 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשפ"א, 29 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.